

Środa, 15 stycznia 2014 r.

P7_TA(2014)0022

Przyszłość stosunków UE-ASEAN**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 stycznia 2014 r. w sprawie przyszłości stosunków UE-ASEAN (2013/2148(INI))**

(2016/C 482/11)

Parlament Europejski,

- uwzględniając główne ramy prawne regulujące stosunki z ASEAN, tj. umowę o współpracy między ASEAN i EWG, podpisaną w marcu 1980 r. ⁽¹⁾,
- uwzględniając trwające negocjacje i/lub zawarcie siedmiu umów o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską a państwami członkowskimi ASEAN, tj. Brunei, Indonezją, Malezją, Filipinami, Singapurem, Tajlandią i Wietnamem,
- uwzględniając negocjacje w sprawie umów o wolnym handlu z Malezją, Tajlandią i Wietnamem oraz zawarcie umowy o wolnym handlu między UE a Singapurem,
- uwzględniając strategię UE pt. „Nowe partnerstwo z Azją Południowo-Wschodnią” z lipca 2003 r. (COM(2003)0399), w której za kluczowe priorytety uznaje się zintensyfikowanie handlu regionalnego i stosunków inwestycyjnych z ASEAN, a także dialog dotyczący określonych obszarów polityki,
- uwzględniając 7. Euroazjatyckie Partnerstwo Parlamentarne (ASEP) oraz 22. szczyt ASEAN,
- uwzględniając deklarację norymberską dotyczącą pogłębionego partnerstwa UE-ASEAN z marca 2007 r. oraz plan działania z listopada 2007 r.,
- uwzględniając plan działania na rzecz wzmocnienia pogłębionego partnerstwa UE-ASEAN (2013–2017) z Bandar Seri Begawan, przyjęty w Brunei dnia 27 kwietnia 2012 r.,
- uwzględniając przystąpienie Unii Europejskiej do Traktatu o wzajemnych stosunkach i współpracy w Azji Południowo-Wschodniej w Phnom Penh z dnia 12 lipca 2012 r. ⁽²⁾,
- uwzględniając 9. szczyt dialogu Azja-Europa (ASEM), który odbył się w Wientianie (Laos) w listopadzie 2012 r.,
- uwzględniając Fundację Azja-Europa (ASEF) utworzoną w lutym 1997 r. w celu stworzenia forum dialogu pozarządowego,
- uwzględniając program wspierania programu integracji regionalnej ASEAN-UE (APRIS), program wspierania integracji regionalnej ASEAN (ARISE) oraz regionalny instrument dialogu UE-ASEAN (READI) służące wspieraniu harmonizacji strategii politycznych i regulacji w sektorach pozahandlowych,
- uwzględniając wspólną deklarację UE-USA w sprawie regionu Azji i Pacyfiku z dnia 12 lipca 2012 r.,
- uwzględniając założenie dnia 8 sierpnia 1967 r. Stowarzyszenia Narodów Azji Południowo-Wschodniej (ASEAN),
- uwzględniając program wspólnoty gospodarczej ASEAN uzgodniony w 2007 r. i kartę ASEAN przyjętą w 2008 r.,
- uwzględniając pierwszą Deklarację praw człowieka ASEAN z dnia 18 listopada 2012 r., utworzenie Międzyrządowej Komisji ds. Praw Człowieka ASEAN (AICHR) oraz pierwsze rozmowy między AICHR a nowo wybranym specjalnym przedstawicielem Unii Europejskiej ds. praw człowieka Stavrosem Lambrinidisem, które miały miejsce dnia 8 maja 2013 r.,

⁽¹⁾ Dz.U. C 85 z 8.4.1980, s. 83.⁽²⁾ Dz.U. L 154 z 15.6.2012, s. 1.

Środa, 15 stycznia 2014 r.

- uwzględniając 14. szczyt ASEAN, który odbył się w 2009 r., oraz opracowanie planu działania w sprawie jednolitego rynku wspólnoty gospodarczej ASEAN, wspólnoty politycznej i bezpieczeństwa ASEAN i wspólnoty społeczno-kulturalnej ASEAN,
 - uwzględniając 22. szczyt ASEAN, który odbył się w Brunei w dniach 24–25 kwietnia 2013 r.,
 - uwzględniając 7. szczyt Azji Wschodniej, który odbył się w Phnom Penh dnia 20 listopada 2012 r. z udziałem przywódców z 17 krajów ASEAN, Chin, Japonii i Korei Południowej (ASEAN+3), Indii, Australii i Nowej Zelandii (ASEAN+6) oraz Stanów Zjednoczonych,
 - uwzględniając porozumienie ASEAN w sprawie zarządzania kryzysowego i działań w sytuacjach nadzwyczajnych (AADMER),
 - uwzględniając wspólne oświadczenie z ósmego spotkania ministrów opieki społecznej i rozwoju społecznego państw ASEAN wydane dnia 6 września 2013 r. w Phnom Penh w ramach przygotowań do szczytu państw ASEAN zaplanowanego na październik 2013 r. oraz zawarte w nim odniesienie, że dostęp do zabezpieczenia społecznego jest podstawowym prawem człowieka,
 - uwzględniając swoje ostatnie rezolucje w sprawie państw członkowskich ASEAN, w szczególności rezolucję z dnia 11 września 2013 r. w sprawie negocjacji dotyczących umowy o partnerstwie i współpracy między UE a Malezją ⁽¹⁾, z dnia 13 czerwca 2013 r. w sprawie sytuacji muzułmanów Rohingya ⁽²⁾, z dnia 11 czerwca 2013 r. w sprawie przestępczości zorganizowanej, korupcji i prania pieniędzy ⁽³⁾, z dnia 18 kwietnia 2013 r. w sprawie Wietnamu, w szczególności o wolności wypowiedzi ⁽⁴⁾ oraz z dnia 7 lutego 2013 r. w sprawie Laosu: sprawa Sombatha Somphone'a ⁽⁵⁾,
 - uwzględniając swoje ostatnie rezolucje w sprawie państw członkowskich ASEAN, w szczególności rezolucję z dnia 17 lutego 2011 r. w sprawie starc na granicy między Tajlandią a Kambodżą ⁽⁶⁾, z dnia 7 lipca 2011 r. w sprawie Indonezji, w tym ataków na mniejszości ⁽⁷⁾, z dnia 25 listopada 2010 r. w sprawie Birmy – przeprowadzenie wyborów i zwolnienie przywódczyni opozycji Aung San Suu Kyi ⁽⁸⁾, z dnia 20 maja 2010 r. w sprawie sytuacji w Birmie/Związku Myanmar ⁽⁹⁾, z dnia 20 maja 2010 r. w sprawie Tajlandii ⁽¹⁰⁾, z dnia 26 listopada 2009 r. w sprawie sytuacji w Laosie i Wietnamie ⁽¹¹⁾ oraz z dnia 5 lutego 2009 r. w sprawie sytuacji uchodźców birmańskich w Tajlandii ⁽¹²⁾,
 - uwzględniając Zasady przewodnie dotyczące biznesu i praw człowieka: Wdrażanie ram ONZ „Ochrona, poszanowanie i naprawa”, przyjęte przez Radę Praw Człowieka ONZ dnia 16 czerwca 2011 r.,
 - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych oraz opinię Komisji Rozwoju (A7-0441/2013),
- A. mając na uwadze, że ASEAN jest obecnie jedną z najważniejszych rozwijających się organizacji regionalnych na świecie, zarówno pod względem rozwoju gospodarczego, jak i dynamiki geopolitycznej;
- B. mając na uwadze, że zgodnie z kartą ASEAN podpisaną w listopadzie 2007 r. ASEAN zyskuje osobowość prawną oraz ramy prawne i instytucjonalne, w tym tworzy się Komitet Stałych Przedstawicieli, który ma wspierać i koordynować pracę ASEAN;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0367.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0286.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0245.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0189.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0058.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 188 E z 28.6.2012, s. 57.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 33 E z 5.2.2013, s. 201.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 99 E z 3.4.2012, s. 120.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 161 E z 31.5.2011, s. 154.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 161 E z 31.5.2011, s. 152.

⁽¹¹⁾ Dz.U. C 285 E z 21.10.2010, s. 76.

⁽¹²⁾ Dz.U. C 67 E z 18.3.2010, s. 144.

Środa, 15 stycznia 2014 r.

- C. mając na uwadze, że wspólnota gospodarcza ASEAN zamierza do 2015 r. stworzyć rynek wewnętrzny dla 600 mln ludzi, co sprawi, że rynek ASEAN wraz ze swoimi konkurencyjnymi podmiotami gospodarczymi i szybko rosnącym popytem wewnętrznym będzie porównywalny z innymi dużymi rynkami na świecie, takimi jak UE, Stany Zjednoczone, Chiny, Japonia i Indie, a w rezultacie stanie się silnym partnerem gospodarczym na rynku regionalnym i międzynarodowym; mając na uwadze, że proces ten postawi przed częścią państw członkowskich ASEAN wyzwania pod względem konkurencyjności, stabilności społecznej oraz wzmocnienia i rozwoju socjalnych elementów procesu integracji;
- D. mając na uwadze, że starania państw członkowskich ASEAN w zakresie restrukturyzacji gospodarczej po azjatyckim kryzysie finansowym w 1997 r. umożliwiły im wykazanie się ogólną dobrą odpornością na bieżący światowy kryzys gospodarczy;
- E. mając na uwadze, że w 1993 r. utworzono Forum Regionalne ASEAN, aby pogłębić dialog i konsultacje w kwestiach politycznych i dotyczących bezpieczeństwa oraz przyczynić się do stworzenia budującej zaufanie i prewencyjnej dyplomacji w regionie Azji i Pacyfiku;
- F. mając na uwadze, że na ostatnim szczycie ASEAN wezwano do denuklearyzacji Półwyspu Koreańskiego i zachęcono państwa posiadające broń jądrową do przystąpienia do protokołu do Traktatu o strefie wolnej od broni jądrowej w Azji Południowo-Wschodniej; mając na uwadze, że uczestnicy szczytu omawiali także ewentualne przyszłe uczestnictwo Timoru Wschodniego w ASEAN;
- G. mając na uwadze, że Chiny pogłębiły swoje powiązania gospodarcze z krajami Azji Południowo-Wschodniej; mając na uwadze, że niektóre państwa członkowskie ASEAN pogłębiły współpracę ze Stanami Zjednoczonymi w zakresie bezpieczeństwa na morzu; mając na uwadze, że Rosja postrzega Azję jako istotną część swojej międzynarodowej strategii; mając na uwadze, że kraje ASEAN wciąż odgrywają ważną rolę w utrzymaniu pokoju i stabilności w regionie; mając na uwadze, że UE i ASEAN wspólnie wyrażają zaniepokojenie nierozwiązanymi sporami terytorialnymi o Morze Południowochińskie oraz są żywotnie zainteresowane utrzymaniem pokoju i stabilności oraz przestrzeganiem prawa międzynarodowego, a zwłaszcza Karty Narodów Zjednoczonych i Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z 1982 r.; wspiera sześciopunktowy plan w sprawie Morza Południowochińskiego z lipca 2012 r. oraz wytyczne dotyczące wdrożenia Deklaracji w sprawie postępowania stron na Morzu Południowochińskim z 2011 r., które zachęcają do pokojowego rozwiązania;
- H. mając na uwadze, że w Deklaracji praw człowieka ASEAN utrzymano możliwość przyjmowania przez poszczególne państwa własnych instrumentów prawnych na rzecz ochrony praw człowieka, chociaż deklaracja ustanawia ogólne ramy ochrony praw człowieka dla całego regionu;
- I. mając na uwadze, że dnia 8 listopada 2013 r. tajfun Haiyan zdevastował Filipiny, niszcząc całe miasta, a w rezultacie spowodował wciąż nieznaną, lecz szacowaną na tysiące liczbę ofiar oraz pozbawił dachu nad głową miliony ludzi; mając na uwadze, że był to najpotężniejszy cyklon, jaki kiedykolwiek uderzył w ląd, co pokazuje ogromne niebezpieczeństwo, jakie niosą ze sobą coraz częściej występujące ekstremalne warunki pogodowe;
- J. mając na uwadze, że wysoki poziom zanieczyszczenia spowodowany dymem z ogromnych pożarów lasów w regionie ma poważne skutki dla środowiska i może stanowić nietypowe zagrożenie dla bezpieczeństwa;
- K. mając na uwadze, że UE i ASEAN mają wspólny polityczny cel, jakim jest wspieranie dobrobytu, współpracy i pokoju w poszczególnych regionach oraz na całym świecie;
- L. mając na uwadze, że celem planu działania z Bandar Seri Begawanu z 2012 r. przyjętego przez UE i ASEAN jest większe strategiczne ukierunkowanie na współpracę w zakresie trzech filarów ASEAN, a także na współpracę kulturalną i rozwojową, a jego częścią są regularne posiedzenia na szczeblu ministerialnym i urzędników wyższego szczebla;
- M. mając na uwadze, że w obliczu toczących się negocjacji w sprawie umów o wolnym handlu między UE a Malezją, Tajlandią i Wietnamem, a także zawarcia umowy o wolnym handlu między UE a Singapurem oraz długofalowego celu, jakim jest zawarcie międzyregionalnej umowy o wolnym handlu, coraz pilniejsze staje się opracowanie wraz z partnerami z ASEAN bardziej kompleksowych ram politycznych;

Środa, 15 stycznia 2014 r.

1. uważa, że ASEAN jako ważny podmiot gospodarczy w regionie i na świecie może odegrać ważną rolę w promowaniu pokojowego, wielostronnego porządku na świecie; ma nadzieję na dalszy rozwój zdolności instytucjonalnych, ekonomicznych i politycznych ASEAN;
2. zdecydowanie zachęca ASEAN do dalszego podążania ścieżką integracji politycznej i gospodarczej, w szczególności do realizacji ambitnego planu ASEAN dotyczącego stworzenia wspólnoty gospodarczej do 2015 r., w tym liberalizacji swojego wewnętrznego rynku pracy, która przyniosłaby ogromne korzyści wszystkim uczestniczącym krajom;
3. gratuluje przywódcom ASEAN znacznego postępu, jaki osiągnięto w procesie integracji regionalnej, czego najbardziej wyraźnym przykładem jest zbliżające się ustanowienie wspólnoty gospodarczej ASEAN; jest zdania, że tym pozytywnym zmianom powinno towarzyszyć pogłębienie parlamentarnego wymiaru ASEAN, oraz zachęca przywódców ASEAN, aby zastanowili się nad oficjalnym uznaniem – w karcie – roli Zgromadzenia Międzyparlamentarnego ASEAN (AIPA) jako integralnej części ASEAN;
4. podkreśla wielki potencjał gospodarczy regionu ASEAN i zachęca państwa ASEAN oraz krajowe i zagraniczne przedsiębiorstwa działające w krajach ASEAN, by stosowały zasady społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw, aktywnie przestrzegały podstawowych norm pracy MOP oraz wytycznych ONZ dotyczących biznesu i praw człowieka, promowały odpowiednią ochronę zatrudnienia i dostępność godnych warunków pracy, a także stworzyły klimat bardziej sprzyjający rozwojowi związków zawodowych i ich działalności; w związku z tym wzywa Komisję do pomocy przy opracowywaniu środków umożliwiających zwiększenie międzynarodowych i miejscowych możliwości egzekwowania prawa;
5. jest zdania, że państwa ASEAN powinny zmierzać ku nowej fazie rozwoju gospodarczego i społecznego, sprzyjającego włączeniu społecznemu, ze szczególnym uwzględnieniem propagowania praw człowieka oraz praw socjalnych, pracowniczych i gospodarczych swoich obywateli, by zapewnić większą równość i sprawiedliwość społeczną; uważa, że w tym celu państwa ASEAN powinny wykorzystywać rosnący dobrobyt gospodarczy do umacniania sieci zabezpieczenia społecznego i ochrony socjalnej; wzywa również UE do zacieśniania współpracy w dziedzinie praw człowieka, aby przyczynić się do skutecznego działania Międzyrządowej Komisji ds. Praw Człowieka ASEAN (AICHR) w dziedzinie propagowania praw człowieka i ich ochrony;
6. podkreśla, że UE i ASEAN dzielą te same wartości i mają wspólne interesy polityczne i gospodarcze, które należy nadal rozwijać, traktując je jako kwestie o wysokim priorytecie oraz podnosząc do rangi strategicznego partnerstwa; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że mając na uwadze znaczenie tych stosunków, ESDZ aktywnie rozważa mianowanie szefa delegatury UE w ASEAN; oczekuje, że doprowadzi to do lepszej koordynacji między szefem delegatury UE w ASEAN a ambasadami państw członkowskich oraz do zwiększenia politycznej wiarygodności i widoczności UE; wzywa wiceprzewodniczącą Komisji/wysoką przedstawiciel oraz Komisję do przedstawienia zmienionej, bardziej złożonej strategii dla Azji Południowo-Wschodniej;
7. uważa, że UE i jej państwa członkowskie powinny pracować nad wspólnym i spójnym podejściem do regionu ASEAN, wspierając i uzupełniając się wzajemnie, co pozwoli UE na silniejszą obecność gospodarczą i polityczną w regionie; uważa, że należy zwiększyć obecność przedstawicieli UE i państw członkowskich na forach regionalnych i krajowych ASEAN na wszystkich szczeblach;
8. proponuje, aby Unia starała się uświadomić opinię publiczną tych krajów, że prowadząc politykę zagraniczną, Unia pełni rolę organu regulacyjnego, dążącego do wspierania integracji regionalnej poprzez dialog polityczny, preferencyjne umowy handlowe i umowy o partnerstwie;
9. z zadowoleniem przyjmuje negocjacje w sprawie siedmiu umów o partnerstwie i współpracy między UE i siedmioma państwami członkowskimi ASEAN, które będą fundamentami umożliwiającymi pogłębienie wzajemnych stosunków, oraz podkreśla potrzebę przyspieszenia negocjacji z pozostałymi państwami członkowskimi ASEAN; wzywa do szybkiej ratyfikacji istniejących umów o partnerstwie i współpracy; uważa jednak, że umowy o partnerstwie i współpracy z poszczególnymi krajami nie powinny stać się przeszkodą dla ogólnych stosunków między UE a ASEAN;
10. wspiera pogłębienie parlamentarnego wymiaru tych stosunków; uważa, że stworzenie formalnego Zgromadzenia Międzyparlamentarnego Euro-ASEAN doprowadziłoby – przy sprzyjających warunkach – do dalszego zacieśnienia stosunków między UE a państwami członkowskimi ASEAN, a także stanowiłoby forum wielostronnej wymiany, które w bardziej złożony sposób podchodziłoby do zagadnień natury globalnej; proponuje także stworzenie powiązań między parlamentarną Podkomisją Praw Człowieka a Międzyrządową Komisją ds. Praw Człowieka ASEAN (AICHR); uważa, że Urząd ds. Promowania Demokracji Parlamentarnej mógłby udzielić wsparcia Zgromadzeniu Międzyparlamentarnemu ASEAN (AIPA) w zakresie tworzenia zdolności, zwiększając rolę parlamentów krajowych oraz AIPA wewnątrz ASEAN;

Środa, 15 stycznia 2014 r.

11. podkreśla konieczność zintensyfikowania posiedzeń wysokiego szczebla oraz wzajemnej współpracy i zrozumienia na forach międzynarodowych, takich jak ONZ lub jej agencje, MFW oraz WTO;
12. podkreśla, że należy na szczeblu państwowym i parlamentarnym podnieść rangę i dalej rozwijać współpracę w ramach dialogu Azja-Europa (ASEM) i euroazjatyckiego partnerstwa parlamentarnego (ASEP) jako istniejących forów dialogu między UE a ASEAN;
13. wspiera ASEAN w znajdowaniu sobie miejsca między sprzecznymi interesami gospodarczymi i w zakresie bezpieczeństwa Chin, Japonii i Stanów Zjednoczonych; pragnie, by UE była aktywnym partnerem ASEAN w jego dążeniach do znajdowania pozamilitarnych rozwiązań ważnych problemów geostrategicznych i w zakresie bezpieczeństwa, dzieląc się unijnymi doświadczeniami w zapobieganiu konfliktom, rozwiązywaniu konfliktów i rozstrzyganiu sporów granicznych i terytorialnych, w celu szerzenia pokoju i zwiększania stabilności regionu;
14. jest zaniepokojony ostatnimi wydarzeniami na Morzu Południowochińskim oraz z zadowoleniem przyjmuje prace grupy roboczej ds. wdrożenia Deklaracji w sprawie postępowania stron na Morzu Południowochińskim, której celem jest znalezienie pokojowego i korzystnego dla obu stron rozwiązania sporu o granicę morską w tym regionie;
15. wzywa Unię Europejską, aby przyczyniła się do złagodzenia napięć geopolitycznych w regionie poprzez utrzymywanie bliskich stosunków z ASEAN, co pozwoli na ulepszenie mechanizmów rozwiązywania konfliktów;
16. dostrzega wysiłki państw ASEAN w dziedzinie zwalczania piractwa i z zadowoleniem przyjmuje dotychczasowe pozytywne doniesienia na ten temat; podkreśla, że szlaki żeglugi morskiej w regionie mają istotne i wielowymiarowe znaczenie dla gospodarki światowej oraz są podatne na zagrożenia; uważa, że kwestia ta powinna znaleźć stałe odzwierciedlenie w działaniach UE w tym regionie;
17. wzywa Komisję i ESDZ do dalszego zapewniania wsparcia Sekretariatowi ASEAN i jego instytucjom w wysiłkach na rzecz budowania zdolności, przy wykorzystaniu doświadczeń UE; sugeruje, że program wspierania integracji regionalnej ASEAN przez UE (ARISE) powinien być kontynuowany;
18. zachęca do popierania transregionalnych wizyt artystów i wzywa państwa członkowskie, aby zachęcały do szerszego informowania na temat regionu ASEAN w publicznych mediach i w systemie kształcenia oraz zwiększyły swoją obecność w regionie za pomocą instytucji kulturalnych lub w inny sposób, co doprowadziłoby do poszerzenia więzi kulturowych z państwami ASEAN oraz do pogłębienia wzajemnej znajomości kultury i promowania dialogu kulturowego;
19. uważa, że warto byłoby rozważyć zorganizowanie roku kultury, którego temat zmieniałby się co roku i w czasie którego jedno z państw UE byłoby przedstawiane w państwach członkowskich ASEAN, a państwo ASEAN w Europie;
20. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że UE jest obecnie największym partnerem większości państw członkowskich ASEAN w dziedzinie współpracy naukowej; sugeruje, że program Komisji „Horyzont 2020” dotyczący badań i innowacji powinien być aktywniej promowany wśród instytucji naukowych w tym regionie;
21. podkreśla, że programy wymiany sprzyjające mobilności młodych ludzi, takie jak Erasmus, mają istotne znaczenie dla międzykulturowej współpracy studenckiej i naukowej między placówkami szkolnictwa wyższego w UE i ASEAN; sugeruje stworzenie centrów badań ASEAN na europejskich uniwersytetach i unijnych centrów badań na uniwersytetach ASEAN, a także zapewnienie większych możliwości uzyskiwania wspólnych dyplomów; uważa, że UE musi rozszerzyć ofertę programową w języku angielskim na uniwersytetach, aby ułatwić studentom z Azji dostęp do europejskich uniwersytetów, podczas gdy badacze z UE powinni uzyskać pomoc w dołączaniu do programów badawczych w Azji, w tym we współpracy z siecią uniwersytetów ASEAN (AUN);
22. proponuje, aby podjąć działania – zwłaszcza przy zastosowaniu nowego instrumentu partnerstwa – w celu zintensyfikowania regularnych wymian i procesów wzajemnego uczenia się, na przykład na temat społeczeństw wielokulturowych i struktur państwa demokratycznego w XXI wieku; podkreśla potrzebę uwzględniania praw mniejszości oraz promowania równości płci i równouprawnienia kobiet, a także poprawy warunków życia dziewcząt i kobiet, podniesienia standardów socjalnych i norm pracy, w tym dzięki zniesieniu pracy przymusowej i pracy dzieci, promowaniu odpowiedniej ochrony zatrudnienia i dostępności godnych warunków pracy, wprowadzeniu trwałego i kompleksowego systemu świadczeń socjalnych, systemu prawnego i systemu bezpieczeństwa oraz współpracy gospodarczej i innych stosownych środków;

Środa, 15 stycznia 2014 r.

23. podkreśla znaczenie rozwoju kontaktów międzyludzkich i docenia pracę Fundacji Azja-Europa (ASEF), której główną funkcją jest tworzenie powiązań między społeczeństwami obywatelskimi w obu regionach; wzywa UE do przyjęcia bardziej aktywnej i znaczącej roli instytucjonalnej niż jedynie zwykłe członkostwo;
24. wzywa do uruchomienia inicjatywy dotyczącej partnerstwa miast w celu powiązania regionów w Europie i Azji, które dotychczas przeprowadziły niewiele wymian;
25. sugeruje, aby UE pogłębiła międzyregionalną współpracę z ASEAN w zakresie zapobiegania katastrofom i kryzysom oraz zarządzania kryzysowego, a także przy podejmowaniu poważnych wyzwań, takich jak zrównoważony rozwój w następujących obszarach: bezpieczeństwo żywnościowe, gospodarka zasobami (w tym wykorzystanie zasobów wodnych i morskich, również w podregionie Mekongu), inwestycje w rolnictwie, wspieranie drobnych rolników, urbanizacja, łączność i transport, zmiana klimatu, energia ze źródeł odnawialnych, efektywność energetyczna i transformacja energetyki, turystyka, badania i innowacje;
26. zauważa, że ubóstwo nadal stanowi problem w krajach ASEAN, przy czym dotyka głównie kobiety, osoby słabo wykształcone, mieszkańców obszarów wiejskich oraz mniejszościowe grupy etniczne lub wyznaniowe; dostrzega w związku z tym konieczność lepszego rozdziału dóbr i wspierania sprawiedliwości społecznej na wszystkich szczeblach oraz uważa, że wciąż potrzebna jest nowa strategia UE na rzecz wspierania rozwoju i zwalczania nierówności w tych krajach, w tym przez zapewnienie dostępu do finansowania przy pomocy mikrokredytów; jest zdania, że taka strategia powinna opierać się przede wszystkim na następujących zasadach: spójność polityki na rzecz rozwoju, długoterminowa skuteczność pomocy, priorytetowe traktowanie podstawowych potrzeb społecznych oraz uczestnictwo podmiotów krajowych, w tym parlamentów krajowych, władz lokalnych, organizacji pozarządowych działających na rzecz rozwoju, a także społeczeństwa obywatelskiego;
27. podkreśla fakt, że UE powinna zapewnić wsparcie Międzyrządowej Komisji ds. Praw Człowieka ASEAN w zakresie tworzenia zdolności, a także wsparcie techniczne Komisji ds. Kobiet i Dzieci ASEAN;
28. oczekuje pogłębionej współpracy i wzajemnego zbliżenia w kwestiach dotyczących praw człowieka, takich jak wolność wypowiedzi, wolność mediów, wolność zrzeszania się i zgromadzeń, w tym związków zawodowych; uważa, że zarówno w UE, jak i w ASEAN istnieją obszary, które wymagają poprawy, przykładowo kwestia traktowania migrantów i mniejszości;
29. oczekuje, że przegląd zakresu uprawnień Międzyrządowej Komisji ds. Praw Człowieka ASEAN będzie stanowił okazję do zwiększenia jej roli; wzywa ASEAN do opracowania standardów i zasad ułatwiających wdrożenie Deklaracji praw człowieka ASEAN; podkreśla, że zobowiązania państw członkowskich ASEAN podjęte na mocy prawa międzynarodowego znoszą wszelkie postanowienia tej deklaracji, które są sprzeczne z tym prawem; proponuje także, aby w przyszłości opracować regionalne mechanizmy rozstrzygania sporów i nakładania sankcji w przypadku łamania praw człowieka, na wzór mechanizmów istniejących już w innych regionach, takich jak np. Europejski Trybunał Praw Człowieka; wspiera pogłębioną współpracę w zakresie wzajemnych problemów dotyczących praw człowieka;
30. wzywa UE do udoskonalenia wsparcia i współpracy, tak aby zwalczać korupcję, między innymi przez zachęcanie do ratyfikacji i wdrożenia Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko korupcji;
31. wzywa Komisję do udzielania krajom ASEAN dalszej pomocy na rzecz zwalczania różnic między tymi krajami i do wspierania ich na drodze do integracji politycznej, gospodarczej i instytucjonalnej, ze szczególnym uwzględnieniem krajów najsłabiej rozwiniętych (Kambodża, Laos i Mjanma);
32. wzywa do wdrożenia wytycznych UE w zakresie polityki gruntowej z 2004 r., aby przeciwdziałać zawłaszczaniu ziemi; w szczególności podkreśla, że darczyńcy powinni angażować się w politykę gruntową ukierunkowaną na obronę i umacnianie drobnego rolnictwa rodzinnego;
33. wyraża uznanie dla decyzji państw członkowskich ASEAN dotyczącej ogłoszenia ASEAN strefą wolną od broni jądowej i uważa, że za tym przykładem powinny pójść inne państwa;
34. wyraża zaniepokojenie z powodu polityki ekologicznej, a w szczególności z powodu liczby nielegalnych przypadków pozyskiwania drewna, wypalania i powstającego w efekcie smogu, który ma znaczący negatywny wpływ na środowisko również poza granicami ASEAN; ubolewa, że polityka UE w zakresie biopaliw przyczynia się do gwałtownego wzrostu produkcji oleju palmowego, prowadzącej do wywłaszczania ubogich mieszkańców wsi lub do niekorzystnego

Środa, 15 stycznia 2014 r.

włączania ich do plantacji oleju palmowego; uważa zatem, że w ramach pomocy rozwojowej konieczne jest wspieranie prawa osób ubogich do ziemi w krajach rozwijających się; zachęca do większych starań na rzecz ochrony środowiska i różnorodności biologicznej, pochwała pracę Centrum na rzecz Różnorodności Biologicznej ASEAN i oczekuje ściślejszej współpracy między UE a ASEAN w sprawie łagodzenia zmiany klimatu i przystosowania się do niej;

35. wzywa państwa członkowskie ASEAN do osiągnięcia porozumienia w sprawie skoordynowanych środków służących zapobieganiu pożarom niszczącym środowisko oraz ich powstrzymywaniu; nalega, aby Indonezja ratyfikowała porozumienie z 2002 r. w sprawie zanieczyszczenia powietrza wskutek pożarów w regionie;

36. podkreśla, że UE powinna także pogłębić dialog polityczny i współpracę w takich kwestiach jak prawa podstawowe, w tym prawa mniejszości etnicznych i wyznaniowych, a także – dbając o wolność wypowiedzi i swobodny przepływ informacji – w kwestiach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania oraz dotyczących praworządności i bezpieczeństwa, takich jak zwalczanie przestępczości międzynarodowej, korupcja, uchylanie się od płacenia podatków, pranie pieniędzy, handel ludźmi i narkotykami, zwalczanie terroryzmu, nieproliferacja, rozbrojenie, bezpieczeństwo morskie i cybernetyczne;

37. wyraża zaniepokojenie z powodu problemów urbanistycznych będących wynikiem rozwoju gospodarczego, z jakimi borykają się kraje ASEAN, a które obejmują takie kwestie, jak zarządzanie przepływami migracyjnymi ze wsi do miast, planowanie zagospodarowania przestrzennego w miastach oraz wyposażenie w podstawową infrastrukturę i usługi, przeciwdziałanie powstawaniu slumsów oraz potrzeba korzystania z czystych i odnawialnych źródeł energii, by przeciwdziałać zanieczyszczeniu środowiska; apeluje do Komisji o współpracę z krajami ASEAN w zakresie strategii służących rozwiązywaniu tych problemów;

38. proponuje wspierać regionalną integrację gospodarczą, zwłaszcza w odniesieniu do swobodnego przepływu towarów, usług i inwestycji oraz mobilności wykwalifikowanych robotników, a także dalej pogłębiać współpracę w zakresie zarządzania katastrofami i kryzysami, w dziedzinie bezpieczeństwa, w walce z ubóstwem oraz w kwestiach dotyczących migracji;

39. przypomina, że ważne jest także wspieranie dynamicznie rozwijającego się sektora prywatnego przez intensyfikację dialogu między przedsiębiorstwami europejskimi i azjatyckimi oraz współpracę publiczno-prywatną w kwestiach finansowych, inwestycyjnych, gospodarczych i handlowych, w tym umiędzynarodawiania małych i średnich przedsiębiorstw z Europy i ich dostępu do rynku, a także w kwestii trwającego kryzysu finansowego na świecie; zachęca UE i ASEAN do wymiany najlepszych praktyk w tym zakresie;

40. zauważa, że dla kilku członków ASEAN eksport wyrobów włókienniczych do UE stanowi ważny sektor, i przypomina, że przyznanie GSP i GSP Plus jest związane z wdrożeniem podstawowych norm pracy MOP oraz innych podstawowych konwencji międzynarodowych o istotnym znaczeniu dla zrównoważonego rozwoju;

41. wzywa przywódców państw członkowskich ASEAN, by wspierali cel UE, jakim jest uczestnictwo w przyszłych szczytach Azji Wschodniej w związku z przystąpieniem UE do Traktatu o wzajemnych stosunkach i współpracy w Azji Południowo-Wschodniej;

42. z zadowoleniem przyjmuje proces pokojowy i reformy demokratyczne w Mjanmie/Birmie, które stwarzają historyczną szansę na znaczne pogłębienie stosunków między UE a ASEAN; jednakże pozostaje szczególnie zaniepokojony sytuacją mniejszości etnicznych; wzywa rząd Birmy i jej sąsiadów będących członkami ASEAN, aby dołożyli wszelkich starań w celu poprawy warunków życia ludu Rohingya i wzmocnienia ich praw obywatelskich;

43. z zadowoleniem przyjmuje ratyfikację statutu Międzynarodowego Trybunału Karnego (MTK) przez Kambodżę i Filipiny oraz wzywa wszystkie państwa członkowskie ASEAN do pójscia ich śladem; jednocześnie apeluje do wszystkich państw członkowskich ASEAN, aby dostosowały się do ogólnościwiatowej tendencji do znoszenia kary śmierci; zachęca państwa członkowskie ASEAN do ratyfikacji i wdrożenia Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko korupcji;

44. wyraża uznanie dla Indonezji i Filipin za aktywne zaangażowanie w partnerstwo na rzecz otwartego rządu oraz zobowiązania podjęte na rzecz większej otwartości rządu i integralności publicznej; proponuje, aby pozostałe kraje ASEAN dążyły do uczestnictwa w tym partnerstwie oraz opracowały własne plany działania w ścisłej i konstruktywnej współpracy ze społeczeństwem obywatelskim i organizacjami oddolnymi;

Środa, 15 stycznia 2014 r.

45. wyraża jednak obawę, że w wielu krajach ASEAN przypadki grabieży ziemi, bezkarność osób mających powiązania z elitami rządzącymi oraz korupcja zagrażają ogromnemu postępowi gospodarczo-społecznemu w regionie ASEAN;

46. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji ESDZ, Radzie, Komisji, Zgromadzeniu Międzyparlamentarnemu ASEAN (AIPA), Sekretariatowi ASEAN oraz rządów i parlamentom państw członkowskich ASEAN.
